

ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИЧНОГО СЕКТОРУ В УКРАЇНІ ТА НАПРЯМИ ЙОГО ЕКОЛОГІЗАЦІЇ

Гнедіна К.В.

к.е.н., доцент

Расулова Я.І.,

магістрант 2-го курсу, група МОАн – 161

Чернігівський національний технологічний університет

Модернізація електроенергетичного сектору та забезпечення розвитку чистої енергетики виступають пріоритетами енергетичної політики багатьох країн світу. Зокрема, у країнах ЄС велика увага приділяється забезпеченню екологізації енергетичного сектору шляхом заміщення традиційних джерел енергії альтернативними. Україна також обрала вектор екологічно орієнтованого розвитку, що зумовлює необхідність модернізації електроенергетики та підвищення екологічної ефективності її функціонування. Напрями та джерела фінансового забезпечення модернізації електроенергетичного сектору у різних країнах світу висвітлені у наукових роботах таких зарубіжних дослідників, як: Р. Бансал, К. Камбіні, К. Камінкер, М. Клемент, П. Крістоф, А. Мол, Р. Пілчер, Л. Ронді, Ф. Стіварт та інших. Дослідженню різних аспектів розвитку електроенергетики в Україні присвячені наукові праці таких вітчизняних вчених, як: О.І. Амоша, Т.М. Руженська, Б.В. Слупський, Б.С. Стогній, А.С. Колесніченко, В.Л. Конащук, М.П. Костюченко, О.В. Кириленко С.А. Мехович та багатьох інших. У той же час потребують визначення напрями екологізації електроенергетики в Україні задля забезпечення розвитку сталої енергетики та екологічної безпеки.

Метою даної роботи є дослідження тенденцій розвитку електроенергетичного сектору в Україні та визначення напрямів його екологізації.

Станом на кінець 2016 р. установлена потужність електростанцій в Україні складала 59176 тис.кВт [1, с.3], з них 47% - теплові електростанції, 23% - атомні електростанції, 18% - теплоелектроцентральної, 10% - гідроелектростанції, 2% - інші електростанції (у тому числі вітрові та сонячні електростанції) [1,с.4]. Протягом останніх років відбувається скорочення обсягу виробництва електроенергії. Відповідно до даних Державної служби статистики України у 2016 р. було вироблено електроенергії 163705,7 млн.кВт·год [2, с.148], що менше на 23,4 млн.кВт·год порівняно із обсягом виробництва у 2015 р. (163682,3 млн.кВт·год [3, с.5]). Протягом січня-листопада 2017 р. було вироблено електроенергії 142293,8 млн.кВт·год, що склало 96,6 % обсягу виробленої електроенергії за аналогічний період у попередньому році [4, с.158]. Результати дослідження структури виробництва електроенергії в Україні за типами електростанцій у 2016 р. свідчать про те, що 49,3 % загального обсягу електроенергії було вироблено атомними електростанціями, 44,2 % - тепловими. Скорочуються обсяги споживання електроенергії та змінюється структура споживання (зокрема, зростає частка споживання електроенергії населенням). В Україні наявні певні позитивні зрушення у процесі освоєння відновлюваних джерел енергії. Частка відновлюваної енергії у загальному обсязі виробництва та споживання енергії залишається незначною, проте відбувається її поступове зростання. За даними незалежної інформаційно-консалтингової компанії «Enerdata» частка ВДЕ у виробництві електричної енергії в Україні у 2016 р. становила 6,54% [5], в той час як у 2015 р. вона складала 5,13% [5]. Частка вітрової та сонячної енергії у 2016 р. складала 0,82% [6]. При цьому близько половини електроенергії, виробленої з альтернативних джерел, забезпечують вітрові електростанції.

Однією із ключових проблем розвитку електроенергетики в Україні є критичний рівень зношеності генеруючих потужностей. Як зазначено у Енергетичній стратегії України на період до 2030 р., «більша частина генеруючих активів та електромереж зношена та неефективна», зокрема: «станом на кінець 2012 р. 81% блоків теплових електростанцій і теплоелектроцентральної перевищили межу фізичного зношення у 200 тис. годин наробітку й потребують модернізації або заміни», «атомні блоки наближаються до закінчення строку проектної експлуатації: понад 70% атомних блоків потребуватимуть подовження строку

експлуатації у найближчі 10 років», «42,2% повітряних ліній електропередач (ЛЕП) напругою 220-330 кВ експлуатуються понад 40 років», «у розподільчих мережах значна кількість об'єктів також відпрацювала свій ресурс: 40,5% електричних мереж і 37,6% трансформаторних підстанцій потребують реконструкції або заміни» [7, с.27] Зношеність устаткування призводить до перевитрат ресурсів та сприяє посиленню негативного впливу енергетичного сектору на довкілля. Саме тому першочерговими завданнями для розвитку електроенергетики та забезпечення її екологізації є оновлення потужностей діючих електростанцій та будівництво потужностей відновлюваної енергетики.

На сьогодні велика увага у країнах Європи приділяється використанню екологічно безпечних технологій при виробництві електроенергії з метою зниження негативного впливу на довкілля. Європейські країни взяли курс на скорочення обсягів використання викопного палива та відмови від атомної енергетики. У 2017 р. на Конференції ООН з питань клімату (COP23) було створено міжнародний альянс проти використання вугілля при виробництві енергії (Powering Past Coal Alliance). Станом на грудень 2017 р. до його складу входили 58 країн, штатів, міст, підприємств та інших організацій. До альянсу проти вугільної генерації увійшли такі європейські країни, як Австрія, Бельгія, Данія, Фінляндія, Франція, Італія, Латвія, Великобританія, Ліхтенштейн, Люксембург, Нідерланди, Португалія, Швеція, Швейцарія [8]. Регулятори всіяко сприяють заміщенню традиційних джерел енергії екологічно чистими джерелами.

Для екологізації електроенергетичного сектору України необхідним є подальше освоєння альтернативних джерел енергії, нарощування потужностей відновлюваної енергетики та зростання частки енергії, виробленої з відновлюваних джерел. Заміщення традиційних джерел енергії альтернативними відіграє важливу роль у виконанні зобов'язань щодо зниження викидів діоксиду вуглецю у рамках Паризької угоди та забезпеченні низьковуглецевого розвитку країни. Стратегічним пріоритетом розвитку енергетичного сектору України є формування надійної та гнучкої мережі, адаптивної до коливань у навантаженні, змін у споживанні. Ключовими принципами функціонування енергетичної системи країни мають бути такі принципи: *комплементарності*, який полягає у взаємоузгодженому функціонуванні та взаємодоповненні різних видів потужностей, що виробляють енергію, зокрема: генеруючих потужностей, що використовують традиційні джерела енергії та потужностей відновлюваної енергетики, *екологічності*, який передбачає пріоритетний розвиток альтернативної енергетики та використання екологічно безпечних джерел енергії, а також принцип *надійності* системи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Статистичний бюлетень «Постачання та використання енергії за 2016 рік», м. Київ: Державна служба статистики України – 2017, 23 с. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>
2. Статистичний бюлетень «Виробництво промислової продукції за видами в Україні за 2016 рік», м. Київ: Державна служба статистики України – 2016, 194 с. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>
3. Статистичний бюлетень «Виробництво електроенергії та окремі техніко-економічні показники роботи електростанцій в Україні за 2015 рік», м. Київ: Державна служба статистики України - 2016, 17 с. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>
4. Статистичний бюлетень «Виробництво промислової продукції за видами в Україні за січень–листопад 2017 року», м. Київ: Державна служба статистики України – 2017, 207 с. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>
5. Share of renewables in electricity production/Global Energy Statistical Yearbook 2017, Enerdata. URL: <https://yearbook.enerdata.net/renewables/renewable-in-electricity-production-share.html>
6. Share of wind and solar in electricity production/Global Energy Statistical Yearbook 2017, Enerdata. URL: <https://yearbook.enerdata.net/renewables/wind-solar-share-electricity-production.html>
7. Енергетична стратегія України на період до 2030 року, схв. розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24.07.2013 № 1071. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/n0002120-13>

ВНЕДРЕНИЕ СИСТЕМЫ АВТОМАТИЗАЦИИ В ЦЕЛЯХ СОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ БИЗНЕС-ПРОЦЕССОВ ПРЕДПРИЯТИЯ

Гракова А.С.
студентка 4 курса группы ЭУ-41
УО «Гомельский государственный университет имени Франциска Скорины»
Научный руководитель ст. преподаватель **Орлова А.В.**

Успешно осуществляемая инвестиционная деятельность для экономики любого предприятия имеет ключевое значение и во всем мире считается важнейшим признаком эффективности управления.

На основе инвестиций создаются новые направления производства, а уже существующие – расширяются, что, в свою очередь, приносит выгоду не только потребителям инвестиций, их партнерам по бизнесу и самим инвесторам, но и государству, которое получает от успешно работающих предприятий больше доходных поступлений в виде налогов [1].

Грамотное управление инвестиционной деятельностью позволяет более эффективно осуществлять развитие предприятия: четко ставить задачи инвестиционной деятельности и добиваться заданных целей с минимумом инвестиционных затрат [2].

Поэтому управление инвестиционной деятельностью и оценка её эффективности необходима для предприятий, которые стремятся к развитию и финансовой независимости, которые напрямую зависят от принятия верных управленческих решений.

Эффективность управления любой деятельностью, в том числе и инвестиционной, выражается в оценке полученных результатов и достижения поставленных целей.

Рассмотрим управление инвестиционной деятельностью на примере совместного общества с ограниченной ответственностью «Ингман мороженое».

Основная цель организации инвестиционной деятельностью на СООО «Ингман мороженое» – сбалансированность намеченные инвестиционные вложения предприятия с финансовыми возможностями.

На данный момент на предприятии реализуется один инвестиционный проект под названием «Модернизация и техническое перевооружение производственных и складских мощностей СООО «Ингман мороженое».

Значительный объем инвестиций направлен в развитие производства путем модернизации, технического перевооружения производства и выпуска новых видов мороженого, не имеющих аналогов в республике, совершенствование маркетинговой политики и увеличение экспорта продукции.

Важным моментом управления инвестиционной деятельностью является разделение трудовых обязанностей и ответственности за выполнение работ. Организация и управление инвестиционной деятельностью на СООО «Ингман мороженое» осуществляется директором, главным инженером, планово-экономической службой и бухгалтерией.

От грамотной и слаженной работы всех функциональных подразделений, участвующих в процессе организации и управления инвестиционной деятельностью на рассматриваемом предприятии зависят результаты осуществления инвестиционных проектов и эффективность инвестиционной деятельности предприятия в целом.

Хозяйственная деятельность предприятия СООО «Ингман мороженое» в целом, и инвестиционная в частности, характеризуются положительно: предприятие имеет положительную чистую прибыль в каждом из рассматриваемых периодов, реализуемый инвестиционный проект имеет высокие показатели рентабельности, а значит, является эффективным и целесообразным, что, в свою очередь, характеризует сложившуюся систему